

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):
Så er det hr. Thorstein Theilgaard som ordfører.

Thorstein Theilgaard (SF):

SF har et ønske om et attraktivt og fleksibelt uddannelsessystem, der på den ene side kan understøtte et videnstærkt Danmark også i fremtiden og på den anden side kan udvikle den enkeltes almene, faglige og personlige kvalifikationer i enhver henseende.

Det forudsætter for os at se reelle muligheder for uddannelse hele livet. Det forudsætter også, at vi har et gennemskueligt og sammenhængende uddannelsessystem. Det skal også ses i sammenhæng med de forandringer, samfundet både internationalt og i lille Danmark gennemgår i disse år. Det stiller nye og stigende krav til den måde, vi uddanner på, den måde, vi tænker uddannelse på, og ikke mindst til det enkelte menneskes mulighed for og evne til at omsætte sin viden på forskellig vis.

For SF er den helt store, centrale uddannelsespolitiske udfordring at geare uddannelsessystemet til vidensamfundets massive udfordringer og i forlængelse heraf til en sikring og udvikling af velfærdssamfundet. Hvis det skal lykkes, kræver det politisk mod til meget masstivt at satse på grunduddannelse, efteruddannelse og videreuddannelse og igen i en overskuelig, gennemskuelig ramme for den enkelte, et system, hvor det populært sagt bliver lettere at stige af og stige på i uddannelsessystemet.

Når vi så i SF skal vurdere de her lovforslag, stiller vi selvfølgelig spørgsmålet: Vil de her forslag samlet set trække i den rigtige retning, sådan som vi ser det? Vil de forbedre uddannelsessystemet i forhold til vidensamfundets udfordringer og i forhold til en videreudvikling af velfærdssamfundet? Dér må vi sige, at alt andet lige synes vi, det trækker i den rigtige retning. Vi er relativt positive over for de grundintentioner, der ligger i lovforslagene, som de ser ud nu. Så vi vil forholde os positivt til lovforslagene, men det er ikke det samme, som at vi vil forholde os ukritisk.

Hvis vi kigger på rammelovforslaget for de mellemlange videregående uddannelser, ser vi det som en mulighed for at skabe fornyet dynamik i hele uddannelsessystemet under ét, nogle muligheder for at skabe nogle spændende, tværgående uddannelsesmiljøer på de mellemlange videregående uddannelser. Ikke mindst professionsbachelortitlen synes vi er spændende, både fordi den kan sikre en form

for kvalitet og blive et kvalitetsstempel for de mellemlange videregående uddannelser, og fordi den kan sikre nogle klart bedre muligheder for efter- og videreuddannelse inden for MVU-rammen, bl.a. via det, at de mellemlange videregående uddannelser får en stærkere placering i uddannelsesbilledet i al almindelighed.

Her skal jeg så komme med en opfordring til undervisningsministeren: Vi synes, der er brug for at klarificere kriterierne for tildeling af professionsbachelortitlen og snarest muligt foretage en vurdering af de nuværende MVU-uddannelser i forhold til de kriterier, som man har tænkt sig at operere med fra ministeriets side. Vi tror, at det vil kunne skabe mere trykthed blandt dem, som det her berører, og måske også aflive nogle af de myter, der florerer i systemet i dag. Ikke mindst vil det nok også gøre det lidt lettere for dem, der tænker på at tage en mellemlang videregående uddannelse, at beslutte sig, alt efter hvem der får den med det samme, om det ikke er alle, der får den, om der er nogle, der skal gøre en særlig indsats for at få den i løbet af nogle år, osv.

Det var en opfordring.

Når vi så taler om at styrke velfærdssamfundet, ser vi det i tæt sammenhæng med de mellemlange videregående uddannelser, selvfølgelig fordi mange mellemlange videregående uddannelser uddanner til den offentlige sektor. Dér er det SF's klare holdning, at en styrkelse af grunduddannelse, efteruddannelse og videreuddannelse inden for det område ville have en meget positiv indflydelse på vores sygehuse, vores ældrepleje, børnehaverne, vores folkeskole, så i den sammenhæng må vi sige, at dér er vi meget positive over for rammelovgivningen på MVU-området.

Det er også i den sammenhæng, vi ser lovforslagene om Centre for Videregående Uddannelse og om Danmarks Pædagogiske Universitet. De kan være med til at sikre nogle stærkere uddannelsesmiljøer, end vi har set tidligere. Det, man så måske skal koncentrere sig om inden for det her, er at sikre nogle gode og fornuftige relationer mellem Danmarks Pædagogiske Universitet på den ene side og centrene for videregående uddannelse på den anden side og selvfølgelig også inden for centrene for videregående uddannelse. Det er noget af det, vi vil være optaget af at kigge på i lovgivningsprocessen.

Her vil jeg da godt sige, at når nu det er tænkt sådan, at lærer- og pædagog samarbejdet